

[Edvard Sørensen.]

for, at dette skete, var han Lovbryder. Ja, det afhænger nu af, hvad Ministeren forstaar ved Ordet Arbejdsgiver. Hvem er Arbejdsgiver? Er det den Mand, der lader Arbejdet udføre, eller er det en tilfældig Entreprenør eller Dræningsmester? Den ærede Ordfører, som jeg citerede, sidst jeg havde Ordet, udtalte i sin Tid paa hele Udvalgets Vegne som Rettesnor for Ministeren og som Imødegaaelse af det berømte Cirkulære af 12. April, at det var Laantageren, der var Arbejdsgiver; med dette som Baggrund vil jeg paastaa, at det, der eventuelt sker i enkelte Amter, hvor der ligger Overslag, som Laantagerne har Muligheder for at gennemføre, kun kan betegnes med de Ord, jeg anvendte, da jeg sidst havde Ordet — hvis der i disse Tilfælde nægtes Tilskud.

Landbrugsministeren (Bording): Naar det ærede Medlem vil citere mig, skal han citere rigtigt. Jeg har ikke sagt, jeg vil nægte at godkende Laan og Tilskud i alle Tilfælde, hvor der ikke betales tarifmæssig Løn, men jeg har sagt, jeg gør det, hvis der i vedkommende Amt er afsluttet en Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, fordi der i Loven udtrykkelig staar, at hvor dette er Tilfældet, skal den tarifmæssige Løn betales, og hvor der ikke findes saadan Overenskomst, skal Betalingen være den, som de to Parter, Arbejdere og Arbejdsgivere, bliver enige om.

Det ærede Medlem siger saa, at min Fortolkning kan ikke være rigtig, naar det ikke er Landmændene, som har sluttet Overenskomsten, men tilfældige Entreprenører. Hertil maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem vil læse den Bestemmelse, han selv har været med til at stemme for, vil han se, at der udtrykkelig staar: „i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde.“ Der staar ikke det fjerneste om, at det skal være Landboerne som Arbejdsgivere, der har sluttet Overenskomst. Jeg kan godt tænke mig, at det ærede Medlem mener, han er klogere end jeg og klogere end Juristerne, men selv om han er af den Mening, tør jeg alligevel ikke følge ham i hans Betragtning.

Fibiger: Nu rulles jo hele Spørgsmaalet fra i Fjor op igen, og det kan jeg egentlig kun beklage, men jeg maa sige, at den højtærede Minister maa vide, at det Standpunkt, han nu hævder, ikke dækker, hvad vi i Fjor blev enige om.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, at vi nu ikke vil være med til at fortsætte de planlagte Arbejder. Jeg synes ikke, det kan nægtes, at der er al Grund til at fortsætte Grundforbedringsloven, men det var en udtrykkelig Forudsætning: nu kan det ikke nytte, at man igen planlægger Arbejder for adskillige Millioner og lægger Pres paa Rigsdagen og siger: nu bliver I nødt til at gaa med. Det blev udtrykkeligt sagt, at man maatte tilkendegive Udvalgene, at naar de Penge var brugt, kunde man ikke fortsætte, da man rimeligvis skulde ind paa andre Former. Man kunde ogsaa — og det vil jeg henstille til Landbrugsministeren — give Grundforbedringsudvalgene Paalæg om ikke at tage flere Arbejder op, end der er Penge til, saa Landmændene ikke igen skal gaa og vente paa, at Laanene bevilges, ud fra den Betragtning, at Grundforbedringsudvalget har opfordret dem til Planlægningen eller maaske allerede har godkendt Arbejderne.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Korn og deslige her, da vi ogsaa behandler det andetsteds, og heller ikke prøve paa at sætte Modsætningerne for stærkt op imod hinanden, vi er jo ikke enige med Landbrugsministeren i, at man maa rette sig efter Verdensmarkedets Priser — jeg ved for Resten ikke, hvor det Verdensmarked er for Tiden — men i alle Lande har man foretaget Foranstaltninger til Ophjælpning af Landbruget; det er det, vi har forsømt herhjemme, alt for længe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvordan hans Opfattelse er i det Tilfælde, at der ikke foreligger Overenskomst mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne i den paagældende Egn — om Ministeren da ikke er enig med mig i, at i dette Tilfælde er det Laantagerne, der er Arbejdsgivere, og ikke andre.

Marinus Sørensen: Det har forbavset mig, at det særlig er Venstre, der kritiserer Administrationen af denne Lov, thi det var dog Venstre, som i særlig Grad ønskede den Bestemmelse indført i Loven, at der i visse bestemte Tilfælde skulde betales tarifmæssig Løn. At man nu spiller forarget over det, er ganske utidigt, det var sandelig ikke vor Skyld, at vi fik en saadan Bestemmelse ind, vi advarede imod den og sagde, at for